



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 401/2018-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. novembra 2018 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť obchodnej spoločnosti PRINTO s. r. o., Potočná 1/A, Košice, právne zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Špirkom, advokátska kancelária, Nerudova 6, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cbi 9/2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti PRINTO s. r. o. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cbi 9/2012 p o r u š e n é b o l i .

2. Obchodnej spoločnosti PRINTO s. r. o. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré jej je Okresný súd Bratislava I p o v i n ť vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Obchodnej spoločnosti PRINTO s. r. o. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 488,13 € (slovom štyristoosemdesiatosem eur a trinásť centov), ktorú je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. Juraja Špirka, advokátska kancelária, Nerudova 6, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. marca 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti PRINTO s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cbi 9/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

1.1 Ústavný súd prijal uznesením č. k. II. ÚS 401/2018-12 z 5. septembra 2018 sťažnosť na ďalšie konanie.

2. Z obsahu sťažnosti najmä vyplynulo:

«... Ešte dňa 5.4.2012 podal sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu na Okresný súd Bratislava I žalobu o vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty.

Okresný súd Bratislava I vedie konanie pod sp.zn. 7Cbi/9/2012 a v konaní postupoval nasledovne:

Okresný súd Bratislava I (ďalej len ako „súd“) nás uznesením zo dňa 27.4.2012 vyzval na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý sme dňa 10.5.2012 uhradili.

Žalovaný sa k návrhu vyjadril v septembri 2012.

Dňa 11.10.2012 nám súd zaslal vyjadrenie žalovaného s tým, že ak to považujeme za potrebné, aby sme sa k tomu vyjadrili.

Od uvedeného úkonu dňa súd nerozhodol ani nevykonal žiadny efektívny úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej, ba ani len nevytýčil jediné pojednávanie, preto sme dňa 1.2.2018 podali sťažnosť na postup súdu v konaní.

Následne po podaní sťažnosti súd 8.2.2018 vytýčil termín pojednávania na 16.4.2018.

Upovedomením o spôsobe vybavenia sťažnosti zo dňa 20.2.2018 nás predsedníčka súdu informovala, že sťažnosť na prietahy v konaní je dôvodná a to v období odo dňa 22.11.2012, teda po uplynutí lehoty žalobcu na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalovaného do dňa 08.02.2018, kedy bol vo veci vytýčený termín pojednávania. Za vzniknuté prietahy v konaní sa v mene štátnej správy súdov ospravedlnila a zároveň nám bolo oznámené, že namietaná vec sp.zn. 7Cbi/9/2012 bola na základe rozhodnutia predsedníčky tunajšieho súdu zaradená medzi sledované veci, s režimom kontroly úkonov v spise každé tri mesiace. S našou sťažnosťou na prietahy v konaní bola oboznámená aj zákonná sudkyňa JUDr. Katarína Bartalská, ktorej je namietaná vec v súčasnosti pridelená na prejednanie a rozhodnutie, a bola predsedníčkou súdu požiadaná, aby vo veci ďalej konala plynulo a bezprietahovo.

Podľa názoru súdu ku vzniku prietahov v konaní došlo z objektívnych príčin, bez subjektívneho zavinenia predchádzajúcej zákonnej sudkyne JUDr. Márie Ondriašovej, ktorej bola namietaná vec do 19.01.2018 pridelená na prejednanie a rozhodnutie, a to z dôvodu nadmernej zaťaženia súdneho oddelenia zákonnej sudkyne „7Cbi“, ktorá je zároveň zákonnou sudkyňou v oddeleniach 31 Cb, 31 Cbd, 31 Cbcud, 31 CbPv, 33 Nsre, 33 Pok, 33 Exre, 33 CbR. Vysoký počet vecí v jej oddeleniach a potreba ich vybavovania v poradí, v akom boli podané na súd, neumožnili zákonnej sudkyňi bezprietahový postup vo veci...

Svoju sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky podávame z toho dôvodu, že o ochrane nami označeného základného práva nerozhoduje iný súd.

... V uvedenej veci súd nekonal od 22.10.2012 do 8.2.2018, čím porušuje naše základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj v čl.6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

... Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu sa posudzovanie otázky, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, posudzuje vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci (1), správanie účastníka konania (2) a postup, akým v konaní postupoval súd (3). Za súčasť prvého kritéria považuje aj povahu veci a jej význam pre sťažovateľa.

1) Sme toho názoru, že uvedené konanie o vylúčenie majetku z podstaty, ktoré začalo ešte v roku 2012 a nie je doposiaľ právoplatne skončené, je bežnou súčasťou sporovej agendy všeobecných súdov. Podklad na rozhodnutie tvorí súdnou praxou ustálená a používaná právna úprava obsiahnutá najmä v zákone o konkurze a reštrukturalizácii a Obchodnom zákonníku. Aj keď na priebeh konania mohli mať čiastočný vplyv rôzne skutočnosti uvádzané predsedom súdu už vzhľadom na samotnú dĺžku konania a jeho priebeh a doteraz nevytýčené pojednávanie sú ničím neospravedliteľné prietahy.

Namietané konanie prebiehalo dosiaľ z prevažnej väčšiny za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov [s účinnosťou do 30. júna 2016 (ďalej len „OSP“)], ktorý v § 6 prikazoval súdu v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovať tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná. Povinnosť súdu vec rýchlo prejednať a rozhodnúť vyplývala aj z § 100 ods. 1 OSP a z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expresis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku so zohľadnením osobitostí jednotlivých druhov konaní tvoriacich predmet úpravy týchto procesných poriadkov.

2) Správanie sťažovateľov ako účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní, či v konaní pred Okresným súdom došlo k zbytočným prietahom, a tým aj

k porušeniu ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy. Pri hodnotení postupu podľa tohto kritéria poznamenávame, že sťažovateľ nijako neprispel k prietahom vo veci.

3) Pri hodnotení existencie zbytočných prietahov v napadnutom konaní upozorňujeme predovšetkým na fakt, že celý priebeh konania je poznačený absolútnou nečinnosťou súdu, čo malo najväčší vplyv na doterajšiu dĺžku sporu. Zdôrazňujeme, že toto konanie, ktoré bez právoplatného rozhodnutia trvá tak dlho, ako je tomu v danej veci, možno už len na základe jeho posúdenia v celku považovať za nezlučiteľné s ustanovením čl. 48 ods. 2 ústavy. V priebehu celého konania Okresný súd v konaní neorganizoval svoju prácu tak, aby v čo najkratšej dobe vytýčil pojednávanie a rozhodol vo veci samej. Takýto postup Okresného súdu sťažovateľ vyhodnocuje ako konanie, ktoré nesmerovalo k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa a teda ako také, ktoré spôsobilo zbytočné prietahy. Sťažovateľ je toho názoru, že pokiaľ by nepodal na súd sťažnosť do dnešného dňa by pojednávanie vytýčené nebolo.

... Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, týkajúcu sa účinnosti právneho prostriedku nápravy vo vzťahu k porušeniu základného práva na súdne konanie v primeranej lehote v kontexte s článkom 154c ods. 1 Ústavy, sťažovateľka dospela k záveru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy nie je pre ňu dostatočným zadosťučinením. Preto sťažovateľka považuje za odôvodnené priznať jej finančné zadosťučinenie podľa článku 127 ods. 3 Ústavy SR.

Sťažovateľ žiada, aby Ústavný súd pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal zo záujmu ochrany ústavnosti a zo zásad spravodlivosti, o ktoré sa opiera Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé zadosťučinenie podľa článku 41 Dohovoru a aplikoval ich na konkrétne fakty prípadu.

Sťažovateľ žiada zohľadniť dĺžku zbytočných prietahov v konaní a s nimi spojenú nemajetkovú ujmu, ktorá vznikla v dôsledku obáv o ochranu práv a pocitov sklamaní z neprimeranej dĺžky konania. Po toľkých rokoch nekonania v sťažovateľovi prietahy vyvolávajú až pocit nezmyselnosti všetkej tejto snahy. Zdlhavý postup súdu spôsobil, že sťažovateľ nadobudla presvedčenie, že Okresný súd Bratislava I v skutočnosti nemá záujem poskytnúť jeho právam zákonnú ochranu. Na základe týchto skutočností sa sťažovateľ

domnieva, že by mu malo byť priznané primerané finančné zadostúčinenie a to vo výške 7.000- €.

Od podania návrhu na Okresnom súde Bratislava I uplynula doba viac ako 6 rokov a vec doposiaľ nebola ani raz prerokovaná na pojednávaní. Čas trvajúci 6 rokov a prieťahy v tomto konaní sú podľa sťažovateľa neprimerane dlhé, a doposiaľ nebola zo strany súdu poskytnutá sťažovateľovi potrebná ochrana, ako to právna legislatíva platná v Slovenskej republike umožňuje.

Od Ústavného súdu Slovenskej republiky požadujeme primerané finančné zadostúčinenie v sume 7.000-€ (slovom: sedemtisíc euro). Takto uplatnenú sumu primeraného finančného zadostúčinenia odôvodňujeme tým, že právna neistota, v ktorej sa dlhodobo nachádza sťažovateľ mu spôsobila materiálnu ujmu. Osobitne poukazujeme na skutočnosť že až do podania sťažnosti predsedovi súdu vo veci nebol vytyčený ani jeden termín pojednávania.

Súhlasíme s tým, aby Ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože sme toho názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Žiadame tiež, aby Ústavný súd Slovenskej republiky uhradil trovy konania/právneho zastúpenia v rozsahu procesných úkonov, ako aj ďalších nákladov spojených s uplatňovaním ochrany nášho základného práva na Ústavnom súde Slovenskej republiky v sume 325,42-€...»

2.1 Vzhľadom na uvedené podstatné skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa obchodnej spoločnosti PRINTO s.r.o... na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7Cbi/9/2012 porušené bolo.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súde Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7Cbi/9/2012 konať bez zbytočných prieťahov.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadostučinenie 7.000-€ (slovom: sedemtisíc euro), ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť sťažovateľovi do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia v sume 325,42-€ na účet právneho zástupcu advokáta JUDr. Juraja Špirka..., ktoré je povinný Okresný súd Bratislava I uhradiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Vyjadrenie odporcu a replika sťažovateľky

3. Ústavný súd si po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vyžiadal vyjadrenie okresného súdu ako odporcu v konaní a následne i stanovisko sťažovateľky k tomuto vyjadreniu odporcu.

Vyjadrenie odporcu

4. Listom sp. zn. 1 SprV 439/2018 z 29. septembra 2018, doručeným ústavnému súdu 3. októbra 2018, sa k sťažnosti takto vyjadrila predsedníčka okresného súdu:

„... dovoľujem si Vám v úvode môjho vyjadrenia ku konaniu vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod spis. zn. 7Cbi 9/2012 oznámiť, že netrvám na ústnom pojednávaní doručenej ústavnej sťažnosti. Súhlasím s tým, aby podľa § 30 odsek 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení sudcov v znení neskorších predpisov Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci...“

... Podľa § 29 odsek 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky a o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov si Vám dovoľujem predložiť nasledovné stanovisko ku konaniu vedenom na tunajšom súde pod spis. zn. 7Cbi 9/2012:

Žaloba o vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty bola doručená Okresnému súdu Bratislava I dňa 05.04.2012. K sťažnosti sa vyjadrila zákonná sudkyňa JUDr.

Katarína Bartalská, ktorej bola vec dňa 19.01.2018 pridelená na prejednanie a rozhodnutie. Vyjadrenie zákonnej sudkyne zo dňa 19.09.2018, ako aj chronologický prehľad úkonov vykonaných v spise spis. zn. 7Cbi 9/2012 prikladám v prílohe. V tejto súvislosti si dovoľujem poznamenať, že vec bola dňa 05.04.2012 pôvodne pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Márii Ondriašovej.

... Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namieta, že odo dňa podania žaloby zo dňa 05.04.2012 vo veci vylúčenia majetku z podstaty, vedeného na tunajšom súde pod spis. zn. 7Cbi/9/2012, nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté. Je toho názoru, že uvedené konanie je bežnou súčasťou sporovej agendy všeobecných súdov, vec nie je skutkovo ani právne zložitá, pričom ani prípadná zložitosť veci by nemohla ospravedlniť takmer 6-ročnú dĺžku nekonania. Vzhľadom na samotnú dĺžku konania, jeho priebeh a doteraz nevytýčené pojednávanie má za to, že celý priebeh konania je poznačený absolútnou nečinnosťou súdu a jedná sa o ničím neospravedlniteľné prietahy. V priebehu celého konania Okresný súd Bratislava I neorganizoval svoju prácu tak, aby čo v najkratšej dobe vytýčil pojednávanie a rozhodol vo veci samej. Takýto postup Okresného súdu Bratislava I sťažovateľ vyhodnocuje ako konanie, ktoré nesmerovalo k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa a teda ako také, ktoré spôsobilo zbytočné prietahy.

Sťažovateľ poukazuje na to, že vzhľadom na uvedené bola dňa 01.02.2018 v predmetnej veci podaná tunajšiemu súdu sťažnosť na postup súdu v konaní vedenom pod spis. zn. 7Cbi/9/2012, ktorá bola upovedomením o spôsobe vybavenia sťažnosti zo dňa 20.02.2018 vyhodnotená ako dôvodná a to v období od dňa 22.11.2012 do dňa 08.02.2018. Za vzniknuté prietahy v konaní sa predsedníčka tunajšieho súdu v mene štátnej správy súdov ospravedlnila a zároveň oznámila sťažovateľovi, aké opatrenia prijala na zabezpečenie odstránenia nedostatkov a ďalšieho bezprietahového konania vo veci. Vec bola zaradená medzi sledované veci s režimom kontroly úkonov v spise každé tri mesiace a so sťažnosťou bola oboznámená aj zákonná sudkyňa JUDr. Katarína Bartalská, ktorej je namietaná vec v súčasnosti pridelená na prejednanie a rozhodnutie, pričom bola zároveň predsedníčkou požiadaná, aby vo veci ďalej plynulo konala. Súd tiež ozrejmil sťažovateľovi z akých objektívnych dôvodov došlo ku vzniku prietahov, poukazujúc na zaťaženosť súdneho oddelenia predchádzajúcej zákonnej sudkyne. S týmto odôvodnením súdu však sťažovateľ nesúhlasí a preto podáva na Ústavný súd sťažnosť.

Po nahliadnutí do spisového materiálu namietanej veci mám za to, že v predmetnom konaní o vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty vedeného na tunajšom súde pod spis. zn. 7Cbi/9/2012 sa nejedná o právne zložitú vec. Ako uvádza sťažovateľ v ústavnej sťažnosti, dňa 01.02.2018 bola Okresnému súdu Bratislava I doručená sťažnosť, podaná z dôvodu namietania prietáhov v konaní veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod spis. zn. 7Cbi/9/2012. Predmetná sťažnosť bola vybavená dňa 20.02.2018 upovedomením o spôsobe vybavenia sťažnosti s tým, že bola vyhodnotená ako dôvodná a to v období od dňa 22.11.2012 do dňa 08.02.2018. Vec bola z pokynu predsedníčky súdu zaradená medzi veci sledované. Zákonná sudkyňa však v namietanej veci už dňa 16.04.2018 na pojednávaní rozhodla uznesením č. k. 7Cbi/9/2012-36, ktorým konanie zastavila z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.07.2018. Z dôvodu zrejmej nesprávnosti v časti výroku č. II uznesenia o zastavení konania súd uznesením č. k. 7Cbi/9/2012-46 zo dňa 15.08.2018 uznesenie č. k. 7Cbi/9/2012-36 zo dňa 16.04.2018 opravil. Opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2018. Konanie je teda toho času právoplatne skončené.

... V prípade, ak Ústavný súd Slovenskej republiky dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov porušené bolo, žiadam, aby vzhľadom na vyššie uvedené zväzil dôvodnosť a primeranosť finančného zadosťučinenia a nepriznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v plnej uplatnenej výške.

Na účely posudzovania dôvodnosti výšky požadovaného zadosťučinenia prosím Ústavný súd Slovenskej republiky, aby prihliadol aj na:

- skutočnosť, že namietané konanie bolo právoplatne skončené - uznesením súdu č. k. 7Cbi/9/2012-36 vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 16.04.2018, ktorým súd zastavil konanie z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v celom rozsahu v spojení s opravným uznesením č. k. 7Cbi/9/2012-46 zo dňa 15.08.2018, čo je z hľadiska odstraňovania stavu právnej neistoty kľúčové (napr. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 525/2015)

- to, že sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi súdu až dňa 01.02.2018 a opatrenia, ktoré som prijala boli podľa môjho názoru účinné a efektívne, keď do 2 mesiacov bolo vo veci následne právoplatne rozhodnuté sťažovateľ podľa môjho názoru dostatočne sám nedbal na svoje práva, keď nečinnosť resp. neefektívnu činnosť tunajšieho súdu začal namietat' od začatia súdneho konania až vo februári 2018.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky.“

5. Súčasťou vyjadrenia okresného súdu ako odporcu bolo aj vyjadrenie zákonnej sudkyne z 19. septembra 2018, pričom odporca opísal chronológiu úkonov vykonaných v napadnutom konaní a dodal tieto relevantné skutočnosti:

„Na základe výzvy na vyjadrenie sa k sťažnosti... ako zákonný sudca od 19.01.2018 v predmetnej veci uvádzam, že dňa 16.04.2018 na pojednávaní po vyslovení predbežného právneho názoru súdu žalobca (sťažovateľ) zbral návrh v celom rozsahu späť, v dôsledku čoho súd konanie uznesením zo dňa 16.04.2018 zastavil a rozhodol o náhrade trov konania.

Zákonný sudca uvádza, že po prevzatí predmetného súdneho spisu vo vyššieuvedenej veci a po oboznámení sa s meritom konania, vykonal procesný úkon v súlade s ustanovením čl. 1, 3 CSP a § 1 CSP a následne bolo vo veci rozhodnuté 16.04.2018...

Ohľadne zložitosti danej veci skutkovej a právnej, mám za to, že dané konanie nevykazovalo znaky právnej náročnosti ani skutkovej zložitosti v merite veci ide o konanie súvisiace s konkurzným konaním ohľadne vylúčenia majetku zo súpisu konkurznej podstaty.

Prieťahy v konaní zo strany žalobcu - sťažovateľa som nezistila, na strane žalovaného nastala zmena v osobe správcu, čo však na merito konania nemalo žiadny vplyv.

K postupu súdu v predmetnom konaní a k vzniku prieťahov v období od 22.11.2011 - 08.02.2018 ako uvádza sťažovateľ, zákonný sudca uvádzam, že vzhľadom k tomu, že spis som prevzala na základe dodatku č. 1 k Rozvrhu práce pre OS Ba I na rok 2018 dňa 19.01.2018 sa neviem vyjadriť k predchádzajúcemu konaniu. Je však nesporné, že aj oddelenie 7 Cbi zákonnej sudkyne JUDr. Márie Ondriášovej (OS Bratislava I) bolo v danom období nadmerne zaťažené, čo viedlo k nemožnosti bezprieťahového konania, čo je konštatované aj v upovedomení o spôsobe vybavenie sťažnosti zo dňa 20.02.2018, I Spr.V/100/2018.

Na margo zaťaženosti súdu s následkami vzniku prieťahov v konaní uvádzam, že pokiaľ nebude zákonná úprava k neustálemu prerozdeleniu vecí a pokiaľ nebude určené, koľko vecí má mať sudca v oddelení nie je možné vyvodzovať zodpovednosť voči sudcom. O tomto smerovaní v konaniach o prieťahoch svedčí aj ustálená judikatúra Ústavného súdu SR, kde nedodržanie zákonnej lehoty automaticky neznamená porušenie práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. I. ÚS 11/00, III. ÚS 336/04, III. ÚS 331/2012.

Na základe vyššie uvedeného súd považuje svoje konanie v danej právnej veci, ako konanie priebežné.“

Replika sťažovateľky

6. Na základe výzvy ústavného súdu sa k podanému vyjadreniu odporcu vyjadrila sťažovateľka prostredníctvom právneho zástupcu listom zo 16. októbra 2018, ktorý bol ústavnému súdu doručený 17. októbra 2018:

„Dňa 15.10.2018 nám bolo doručené vyjadrenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 26.9.2018, ku ktorému zasielame nasledovné stanovisko:

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú 1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje. 2) správanie účastníka súdneho konania a 3) postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1) Sme toho názoru, že uvedené konanie o vylúčenie majetku z podstaty, ktoré začalo ešte v roku 2012 je bežnou súčasťou sporovej agendy všeobecných súdov. Aj súd vo svojom vyjadrení zo dňa 26.9.2018 potvrdil, že v predmetnom konaní o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty vedenom pod sp.zn. 7Cbi/9/2012 sa nejedná o právne zložitú vec. Podklad na rozhodnutie tvorí súdnou praxou ustálená a používaná právna úprava obsiahnutá najmä v zákone o konkurze a reštrukturalizácii a Obchodnom zákonníku. Následný postup súdu potvrdil, že je možné vec rozhodnúť aj na prvom pojednávaní.

Aj keď na priebeh konania mohli mať čiastočný vplyv rôzne skutočnosti uvádzané predsedom súdu už vzhľadom na samotnú dĺžku konania a najmä skutočnosť, že prvé pojednávanie vo veci bolo vytyčené až po 6 rokoch je nesporné, že tu ide o ničím neospravedliteľné prietahy v konaní. Ani žiadna zložitosť veci by nemohla ospravedlniť takmer 6-ročnú dĺžku nekonania.

2a3) *Pri hodnotení správania sťažovateľov ako účastníkov konania poznamenávame, že sťažovateľ nijako neprispel k prieťahom vo veci.*

Sťažovateľ sa nestotožňuje s konštatovaním súdu, že sám sťažovateľ dostatočne nedbal na svoje práva, keď nečinnosť súdu začal namietat až vo februári 2018. Sťažovateľ má za to, že pokiaľ by nepodal uvedenú sťažnosť, nedošlo by do dnešného dňa k náprave. Práve skutočnosť, že sťažovateľ podal predmetnú sťažnosť bola dôvodom, že predseda súdu prijal opatrenia, aby bolo v konaní postupované bez prieťahov.

Podľa názoru sťažovateľa sám sťažovateľ prispel k skončeniu konania, keď po dohode s protistranou zoberal žalobu v celom rozsahu späť.

Nedá nám nespomenúť, že na pojednávaní dňa 16.4.2018 po krátkom prerušení konania došlo k dohode so žalovaným tak, že žalobca zoberal žalobu späť, pričom súčasťou dohody bolo, že žalovaný si nebude uplatňovať trovy konania. Žalovaný na pojednávaní výslovne uviedol že si trovy neuplatňuje. Podľa poznámok z pojednávania žalobcu ako aj právneho zástupcu súd rozhodol na pojednávaní tak, že uznesením pripustil späťvzatie žaloby a súčasne rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V písomnom vyhotovení rozhodnutia zo dňa 16.4.2018 však súd rozhodol tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania. Písomné vyhotovenie rozsudku teda nebolo zhodné s tým, čo zaznelo na pojednávaní.

Žalobca po doručení rozsudku z dôvodu uistenia sa prostredníctvom právneho zástupcu požiadal konajúci súd o zaslanie zápisnice z pojednávania zo dňa 16.4.2018 a to v elektronickej forme na emailovú adresu alebo jej zverejnením v elektronickom súdnom spise. Zároveň sme požiadali o zvukový záznam z pojednávania. Našej požiadavke do dňa podania odvolania vyhovené nebolo, preto aj z dôvodu opatrnosti sme boli nútení podať odvolanie. Až nadobudnutím právoplatnosti opravného uznesenia zo dňa 15.8.2018 bolo konanie skončené.

Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Vzhľadom na okolnosti danej veci, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, týkajúcu sa účinnosti právneho prostriedku nápravy vo vzťahu k porušeniu základného práva na súdne konanie

v primeranej lehote v kontexte s článkom 154c ods. 1 Ústavy, sťažovateľ zotrúva v názore, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy nie je pre neho dostatočným zadosťúčením a preto považuje za odôvodnené priznať mu finančné zadosťúčinenie podľa článku 127 ods. 3 Ústavy SR.

Sťažovateľ žiada, aby Ústavný súd pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťúčinenia, vychádzal zo záujmu ochrany ústavnosti a zo zásad spravodlivosti, o ktoré sa opiera Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé zadosťúčinenie podľa článku 41 Dohovoru a aplikoval ich na konkrétne fakty prípadu.

Sťažovateľ naďalej žiada zohľadniť dĺžku zbytočných prietahov v konaní a s nimi spojenú nemajetkovú ujmu, ktorá vznikla v dôsledku obáv o ochranu práv a pocitov sklamaní z neprimeranej dĺžky konania. Na základe týchto skutočností sa sťažovateľ domnieva, že by mu malo byť priznané primerané finančné zadosťúčinenie a to vo výške 7.000- €.

Súhlasíme s tým, aby Ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože sme toho názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakával ďalšie objasnenie veci.

Žiadame tiež, aby Ústavný súd Slovenskej republiky uhradil trovy konania/právneho zastúpenia v rozsahu procesných úkonov, ako aj ďalších nákladov spojených s uplatňovaním ochrany nášho základného práva na Ústavnom súde Slovenskej republiky v sume 488,13-€... Uvedenú sumu predstavujúcu trovy právneho zastúpenia žiadame poukázať na účet právneho zástupcu advokáta [REDAKOVANÉ]... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

III.

Ďalší postup ústavného súdu

7. Ústavný súd zároveň z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu (ktorý si zapožičal) zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 7 Cbi 9/2012:

Dňa 5. apríla 2012 bola okresnému súdu doručená žaloba o vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty.

Dňa 27. apríla 2012 okresný súd uznesením vyrubil sťažovateľke v procesnom postavení žalobcu súdny poplatok za elektronické podanie.

Dňa 27. júna 2012 okresný súd výzvou vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe v lehote 30 dní.

Dňa 12. septembra 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe.

Dňa 11. októbra 2012 okresný súd s prípisom zaslal vyjadrenie žalovaného žalobcovi s tým, aby sa k nemu vyjadril v lehote 30 dní. Zásielka bola žalobcovi doručená 22. októbra 2012.

Dňa 19. januára 2018 bola vec prerozdelená z oddelenia zákonnej sudkyne JUDr. Márie Ondriašovej a bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie novej zákonnej sudkyňi JUDr. Kataríny Bartalskej.

Dňa 1. februára 2018 bola okresnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľky na postup okresného súdu v konaní.

Dňa 8. februára 2018 bol vo veci nariadený termín pojednávania na 16. apríl 2018 o 9.00 h.

Dňa 20. februára 2018 okresný súd upovedomením sp. zn. 1 SprV 100/2018 vybavil sťažnosť sťažovateľky na postup okresného súdu, ktorú okresný súd považoval za dôvodnú a predsedníčka okresného súdu konštatovala prieťahy v konaní okresného súdu sp. zn. 7 Cbi 9/2012.

Dňa 16. apríla 2018 sa uskutočnilo na okresnom súde pojednávanie s tým, že okresný súd uznesením č. k. 7 Cbi 9/2012-36 pripustil späťvzatie žaloby a konanie zastavil.

Dňa 6. júla 2018 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalobcu.

Dňa 15. augusta 2018 okresný súd vydal opravné uznesenie č. k. 7 Cbi 9/2012-46 k uzneseniu zo 16. apríla 2018.

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej

len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

IV.

Závery ústavného súdu vo veci samej

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

10. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cbi 9/2012 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky (v procesnom postavení žalobcu) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

12. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie vecí v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

12.1 Účel základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov vymedzil ústavný súd vo svojej skoršej judikatúre tak, že „účelom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu“ (II. ÚS 26/95). Základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov je príkazom pre všetky štátne orgány na také konanie, ktoré vytvára právnu istotu pre subjekty práva. Základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov zákonodarca zabezpečuje prostredníctvom procesno-právnych inštitútov, ktoré sú štátne orgány vrátane všeobecných súdov povinné efektívne a vecne správne využívať.

12.2 Je však prirodzené a ústavný súd to už vo svojej judikatúre zdôraznil, že každé namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, pričom ústavný súd akcentuje tri základné kritériá v súvislosti s namietanými priet'ahmi v konaní pred všeobecnými súdmi: zložitosť vecí, správanie účastníkov konania a postup súdu (porov. napr. I. ÚS 3/00 alebo I. ÚS 7/02). Medzi kritériá, na ktoré ústavný súd tiež prihliada pri svojom rozhodovaní, patrí aj predmet sporu v posudzovanom konaní a význam sporu pre sťažovateľa (porov. napr. II. ÚS 32/02 alebo I. ÚS 19/00). Napokon ústavný súd taktiež prihliada v konkrétnom prípade na čas trvania konania (porov. napr. I. ÚS 92/97), resp. na celkovú dĺžku konania (porov. napr. III. ÚS 123/02). Obdobne i ESLP vo vzťahu k právu na prejednanie vecí v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru skúma primeranosť lehoty (*reasonable time*) konania v rámci konkrétnych okolností prípadu, aplikujúc pritom štyri základné kritériá pre posúdenie primeranosti danej lehoty: zložitosť vecí, správanie sťažovateľa, postup štátnych

orgánov a význam sporu pre sťažovateľa (pozri napr. Sürmeli v. Nemecko, č. 75529/01, rozhodnutie ESĽP z 8. 6. 2006, bod 128; Frydlender v. Francúzsko, č. 30979/96, rozhodnutie ESĽP z 27. 6. 2000, bod 43).

13. V rámci prerokovania sťažnosti si ústavný súd vyžiadal spis okresného súdu sp. zn. 7 Cbi 9/2012 a po jeho naštudovaní pristúpil, zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu, k aplikácii už uvedených základných kritérií, na ktoré prihliada.

13.1 Po posúdení chronológie konania (pozri bod 7) pred okresným súdom v právnej veci sťažovateľky ústavný súd konštatuje, že pokiaľ ide o zložitosť veci (právnú a skutkovú) v konaní pred okresným súdom, právna vec sťažovateľky je štandardnou civilnou (konkurznou) vecou, a to tak po skutkovej stránke, ako aj po právnej stránke. Napokon ani predsedníčka okresného súdu, ale ani zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení nepoukázali na skutkovú alebo právnú zložitosť predmetnej veci.

13.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky (jej zástupcov) v preskúmanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom konaní k zbytočným prieťahom. Zbytočné prieťahy v napadnutom konaní teda neboli vyvolané správaním sťažovateľky. Sťažovateľka, naopak, využila právny prostriedok ochrany proti nečinnosti súdu podaním sťažnosti na porušovanie práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedníčke okresného súdu. Sťažovateľka teda nekonala v rámci konania pred okresným súdom spôsobom, ktorým by došlo k predĺženiu celkovej doby konania, ktoré by mohlo byť pričítané na jej ťarchu.

13.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu, a to z hľadiska existencie zbytočných prieťahov v napadnutom konaní.

13.3.1 Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že dĺžka napadnutého konania v celkovom trvaní 5 rokov a 11 mesiacov (od 5. apríla 2012 do podania sťažnosti ústavnému súdu 14. marca 2018) bez právoplatného rozhodnutia je už sama osebe

neprimeraná. Okresný súd bol pritom (aj podľa vyjadrenia predsedníčky okresného súdu) v posudzovanej veci bez akýchkoľvek zákonných dôvodov dlhodobo absolútne nečinný (bez vykonania čo i len 1 úkonu), konkrétne od 11. októbra 2012 do 8. februára 2018 (5 rokov a 3 mesiace). Opísaný postup, resp. nečinnosť okresného súdu v napadnutom konaní nekorešponduje s garanciami základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

13.3.2 Na tomto mieste ústavný súd v súvislosti s argumentáciou okresného súdu vyplývajúcou z vyjadrenia zákonnej sudkyne, v zmysle ktorého *„aj oddelenie 7 Cbi zákonnej sudkyne... bolo v danom období nadmerne zaťažené, čo viedlo k nemožnosti bezprietahového konania, čo je konštatované aj v upovedomení o spôsobe vybavenie sťažnosti zo dňa 20.02.2018, 1 Spr.V/100/2018“*, rešpektujúc svoju predchádzajúcu judikatúru, konštatuje, že nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní (porov. napr. IV. ÚS 43/06 alebo IV. ÚS 73/07). Systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti nemožno pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na zvýšený nápad vecí v príslušnej agende súdu a obmedzené personálne kapacity súdu (porov. napr. mutatis mutandis I. ÚS 119/03, z novšej judikatúry m. m. III. ÚS 399/2010). Inak povedané, chronická preťaženosť všeobecných súdov nemôže ospravedlniť neprimeranú dĺžku konania pred týmito súdmi (porov. Klein v. Nemecko, č. 33379/96, rozhodnutie ESLP z 27. 7. 2000, bod 43).

13.3.3 Okrem uvedeného ústavný súd vo svojej judikatúre opakovane zdôrazňuje, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, posudzuje postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec,

a preto *in concreto* pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti sťažovateľky nemožno prihliadnuť na skutočnosť prerozdelenia veci od pôvodnej zákonnej sudkyne JUDr. Márie Ondriašovej a pridelenia veci na prejednanie a rozhodnutie novej zákonnej sudkyňi JUDr. Kataríny Bartalskej (porov. m. m. I. ÚS 6/06).

14. Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom okresného súdu tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 1.

15. Napadnuté konanie bolo ku dňu rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené uznesením okresného súdu č. k. 7 Cbi 9/2012-36 vyhláseným na pojednávaní 16. apríla 2018, ktorým okresný súd zastavil konanie z dôvodu späťvzatia žaloby sťažovateľkou v celom rozsahu, v spojení s opravným uznesením č. k. 7 Cbi 9/2012-46 z 15. augusta 2018. V nadväznosti na uvedené ústavný súd vo výroku tohto nálezu neprikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov a sťažnosti v tejto časti nevyhoveli (bod 4 výroku nálezu).

16. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

16.1 Sťažovateľka požadovala priznať finančné zadosťučinenie vo výške 7 000 €, pričom poukázala najmä na to, že „Takto uplatnenú sumu primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujeme tým, že právna neistota, v ktorej sa dlhodobo nachádza sťažovateľ mu spôsobila materiálnu ujmu. Osobitne poukazujeme na skutočnosť že až do podania sťažnosti predsedovi súdu vo veci nebol vytyčený ani jeden termín pojednávania.“

16.2 Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj

finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané vo výške 2 500 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na to, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody (napr. II. ÚS 67/03).

16.3 Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

16.4 Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu v bode 2.

V.

Trovy konania

17. Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátom JUDr. Jurajom Špirkom v konaní pred ústavným súdom (bod 3 výroku tohto nálezu).

17.1 Ústavný súd konštatuje, že predmet sporu pred ústavným súdom nie je možné oceniť peniazmi. Ústavný súd vo veci sťažovateľky viedol jedno konanie na základe jednej sťažnosti podanej sťažovateľkou, a preto pri priznaní úhrady trov právneho zastúpenia vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

17.2 Ústavný súd priznal sťažovateľke úhradu trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby v roku 2018 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti, podanie repliky).

17.3 Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 1. polroku roka 2017 (§ 1 ods. 3 vyhlášky) priemerná mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky vo výške 921 € (z toho jedna šestina v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 153,50 € a jedna stotina v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 9,21 €).

17.4 Ústavný súd priznal úhradu trov právneho zastúpenia sťažovateľky za 3 úkony právnej služby v roku 2018 v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky spolu v sume 460,50 € (3 úkony \times 153,50 €). Ústavný súd k tomu priznal tri režijné paušály v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky spolu v sume 27,63 € (3 \times 9,21 €). Podľa zoznamu daňových subjektov registrovaných pre DPH vedeného Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky nie je advokát sťažovateľky daňovým subjektom registrovaným pre DPH. Ústavný súd priznal sťažovateľke úhradu trov právneho zastúpenia spolu v sume 488,13 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2018